

Onderzoeksraad voor de zeevaart

Bedronken schipper liep zelfs visgrond voorbij

● Schandelijke handelswijze

● Wie betaalt de schade?

Af en toe eens onder de kurk kijken is natuurlijk niemand misgund. Zeer zeker niet een zeevisser die soms wekenlang van de wal verwijderd is en ingevolge zijn beroep het grootste deel van een familiaal leven moet ontberen. Laat hen dus maar eens lekker doorzakken als... er maar tijdig een slagje achteruit kan gegeven worden.

Juist dit kon schipper Heinderson van de O.120 «Gabrielle» niet, toen hij begin februari voor de eerste keer als schipper de wijde vlakke opvoer, samen met een viertal varensgezellen die achteraf ook al stevige drinkbroers zouden blijken.

In zoverre zelfs dat vernoemd schipper op de duur geen notie meer had van navigatie en o.m. toen hij zelf wacht liep, de visgronden van de Smalls, waar normaal de korre moest buiten gezet worden, voorbij liep. «Gods little acre» had ineens immense afmetingen aangenomen voor schipper Heinderson die trouwens reeds kort na het uitvaren onder de kurk ging. Dat zou nagenoeg de ganse reis aanslepen.

Doorn in het oog van de leden van de Onderzoeksraad voor de Zeevaart, voor het merendeel doorvaren en ervaren zeelieden, was wel dat Heinderson zich in feite weinig van de hele situatie aantrok: hij loog als een tandentrekker...

Genoeg om hem te kielhalen... als het even had gekund...

De Raad onderhield in eerste instantie schipper Heinderson, verantwoordelijke op de «Gabrielle», maar die dit bitter weinig zou laten blijken. Het begon reeds toen men amper de havenkoppen van het Oostendse staketsel was voorbij gevaren. Heinderson, samen met matroos Devooght, sprak meteen al de eerste van een respectabel aantal flessen aan. «Poesters», voor het grootste deel, maar al ruim voldoende om «scheel» te gaan zien. Vandaar dat Heinderson toegaf dat dit natuurlijk een ongunstige invloed had op de navigatie van zijn vaarttuig. Nou zeg.

KNOKPARTIJTJE

Overduldig drankmisbruik deed de gemoeieren natuurlijk oplaaien. Om een niets ging men op de achterpoten staan, spinnig en bereid tot een knokpartijtje. Zover kwam het trouwens ook, want toen Scotty zich wat al te heftig ging bemoeien met de voedselbereiding van de motorist, zat het er bovenarms op. Devooght, een kleine

maar vinnige kerel, haalde fors uit en traketeerde Scotty op een forse dreun. Nu blijkt echter dat hij hieraan een verzvikte duim overhield want hij sloeg zijn gebalde vuist tegen een kast aan. Geen zorg hoor. 's Anderendaags bekleog hij zich bij zijn schipper dat hij met bewuste duim tussen een visplank had genkeld gezeten en dringerd doktershulp nodig had. Verzoek waarop «borrelvriend» Heinderson wat graag inging. Er diende immers dringend voor een nieuwe voorraad «sterke drank» gezorgd. Zonder zijn reder in te lichten zette de schipper koers naar Milford waar Devooght verzorging genoot en... drank werd bijgetankt.

Devooght, die twaalf dagen verzorging voorgeschreven kreeg van een Engelse dokter, zette zich de tweede dag reeds aan het werk. De Smalls visgronden waren het volgende doel maar... men liep er eerst voorbij. Schipper Heinderson zag weer zo «scheel» dat hij geen notitie meer had waar zijn schip zich precies bevond. Inderhaast werd dan maar rechtsomkeer gemaakt en kon het vissen beginnen. Niet voor lang echter want na enkele slepen sloeg de boel vast en ging nagenoeg totaal verloren. Ook een kostelijke visplank kwam niet meer boven water en de reserveplanken bleken niet geschikt. In de gauwte dus een oproep naar de reder die opdracht gaf naar Newlyn koers te zetten waar een ander vaarttuig van de rederij voor een passende plank zou zorgen. Vier dagen bleef de «Gabrielle» in Newlyn waar men weer... vier flessen drank opkocht en tussendoor nog even, zo blijkt uit een verklaring, op de vuist gegaan werd met een paar Engelsen. Maar meer gebeurde echt niet... tenzij dat men uiteindelijk toch weer naar de visgronden kon trekken, nog een paar dagen vissen en huiswaarts keren. Of toch bijna. Men had immers een 20-tal kg kreeft in de netten gekregen en de opbrengst hiervan komt volgens een aloude gebruik, toe aan de bemanning. In de vlucht dus maar even binnenlopen in Calais, de derde haven in amper anderhalve week tijd, waar men hoopte een betere prijs te krijgen voor de vangst kreeft. Waarvoor de opbrengst moest dienen is ook al weer een doorstoken kaart.

BLOKKADE

Aangekomen te Calais bleek echter dat boze Franse vissers de haventoeegang hadden versperd. Toen gepoogd werd de «Gabrielle» te enteren, sloeg men inderhaast achteruit... pardoes tegen een aldaar gemaarde Franse treiler. Een forse

dreun en betrekkelijk veel schade, maar ook dat was schipper Heinderson en zijn «crew» geen zorg. Men moest immers kost wat kost aan centen geraken om «de dorstigen te laven». Dat kon evenwel slechts in Oostende waar men de kreeften en nog een 60-tal kg tong er bovenop aan de man bracht in de middenstad. Ieder zo'n 4.500 fr rijker kon men het drinkgelag verder zetten. Hoe de reder uiteindelijk zijn deficitaire reis zou dekken was hen wel de minste zorg.

Dat is ongeveer het avontuurlijk reisje van schipper Heinderson en zijn bemanning. De Raad hoorde de schipper en Devooght voor de eerste keer maar in de komende weken zullen ook de andere opvarenden aan de tand gevoeld worden. Wie weet wat er dan nog aan het licht komt. Niettemin kon

raadslid Ghys zijn tong niet achter de kiezen houden en vroeg wat zijn vaarttuig nu eigenlijk was: een visserschip of een pleziervaartuig?

xxx

De Raad velde tenslotte nog vonnis in twee zaken. Een eerste geval betrof de aanvaring die zich voordeed tussen de Z.437 «Raphaël» en de sleepboot «Wielingen» in de haven van Zeebrugge. Oorzaak zou gelegen zijn in een foutieve navigatie van schipper Depaepe van de «Raphaël». Schipper Eddy Serie zag zich tenslotte veroordeeld tot drie dagen schorsing nadat hij in januari 1973 een rode vuurpeil afschoot op amper een halve mijl van de Oostendse haven en hierdoor het ganse reddingsapparaat onnodig in werking bracht.

Toelagen aan de visserij

Door een volksvertegenwoordiger werden de volgende vragen aan de Minister van Landbouw gesteld:

Nederland kende aan de Nederlandse visserij 12 miljoen ver- schotguldens toe. «Met alle mogelijke krachten zal voor de Nederlandse vissers worden opgekomen als in mei a.s. opnieuw internationaal overleg plaatsvindt over de verdeling van de beperkte visvangsten».

Groot-Brittannië denkt aan uitbreiding van zijn territoriale wateren.

De Franse regering stemde erin toe 500 miljoen fr. te subsidiëren als compensatie voor de lage marktprijzen en de sterk gestegen kosten, vooral van de olie. Tevens werd besloten dat Frankrijk niet langer vis zal invoeren uit andere E.E.G.-landen.

De Belgische regering kende bepaalde subsidies toe wat de olie- prijzen betreft. Deze subsidies lopen tot 30 juni 1975 en omvatten 0,50 fr per liter gasolie. Alles wijst erop dat de visserij sombere dagen tegemoet gaat.

Graag vernam ik van de heer Minister welke maatregelen de Regering zal treffen om te voorkomen dat onze visserij na 30 juni 1975 helemaal aan zijn lot wordt overgelaten?

Zijn de toelagen die door Nederland en Frankrijk werden toegekend overeenkomend met de EG-verordeningen? Kunnen er, in voorkomend geval, voor onze vissers eveneens geen afwijkingen ten gunste worden bekomen?

ANTWOORD

In de meeste landen van de EEG wordt steun verstrekt aan de Zeevisserij. Dit is uiteraard ook het geval in België. Een vergelijking tussen de onderscheiden steunregimes heeft alleen zin wanneer men ook rekening houdt met de verscheidenheid van de problemen die zich voor die sektor in de onderscheiden landen stellen.

Sedert enige maanden bestudeert een werkgroep van visserijdeskundigen in het kader van de EEG 'n ontwerp-verordening die tot doel

heeft deze nationale steunmaatregelen onderling te harmoniseren.

Daarenboven werkt de Commissie aan een ontwerp van verordening die een gemeenschappelijke structuurbeleid voor de zeevisserij zal instellen en dat de bedoeling heeft te zijner tijd de onderscheiden nationale beleiden te vervangen.

Tenslotte heeft de Raad der Ministers tijdens zijn vergadering van 4 maart 1975, de commissie opdracht gegeven de toestand te bestuderen, die ontstaan is ingevolge de moeilijkheden waarmede de visserij in de Lidstaten te kampen heeft en ingevolge de speciale maatregelen die deze laatste genomen hebben of het inzicht hebben te nemen. De Raad zal aan de hand hiervan de verdere koers bepalen.

Ik kan het geacht Kamerlid de verzekering geven dat alle speciale maatregelen die de jongste tijd in de onderscheidene landen werkelijk in uitvoering werden gebracht, de Belgische maatregelen, inbegrepen, aan de Commissie werden bekend gemaakt en door deze werden goedgekeurd.

NOG NIEUWBOW IN HOLLAND

Waar bij ons nog slechts drie vissersvaartuigen in bouw zijn, doet men in Holland niettegenstaande de crisis, ook nog voort en bouwt men met de steun van de Nederlandse regering (FEOGA) nog haringtreilers.

Vorige week is in Alphen, aan de Rijn bij de werf Duyvendijk een prachtige treiler tewater gelaten, met name «Arie Ouwehand». Het schip zal varen onder nummer KW.121 voor rekening van de rederij en Visverwerkingsbedrijf Ouwehand in Katwijk aan Zee.

Men hoopt het schip nog klaar te krijgen tegen het haringseizoen.